

Herxen – Wijhe, 28 januari 2019.

Dinsdagavond 28 januari werden wij in het gezellige Dorpshuis van Herxen welkom geheten door André van der Steege. Hij deed dat met een stevige hand en met een kop koffie. Maar ook met de mededeling dat hij vond dat Wijhe met een erg sterke delegatie was gekomen en dat hij daarom de uitslag niet helemaal met vertrouwen tegemoet zag. Maar hij beloofde dat de spelers van Herxen hun uiterste best zouden doen. Na het tweede rondje koffie kon het feest beginnen.

De eerste partij ging tussen Harrie Schuiling en Ben Gerner. Harrie ging voortvarend van start en had na 6 beurten al 16 caramboles. Het daarna volgende dipje van 6 streepjes mocht de pret niet drukken, want daarna ging hij gewoon weer door. Jammer dat hij net 1 carambole te kort kwam voor de volledige winst. Maar toch mooi 9 punten, dus het begin was er. Ben Gerner bleef op 10 punten steken.

De tweede partij ging tussen Jan Broomans en Harrie Grolleman. Jan speelde op zijn bekende rustige manier zonder echte uitschieters en had na 15 beurten al 22 caramboles. Maar de laatste drie gingen moeizaam. Hij deed er 8 beurten over. Harrie Grolleman kwam in die 23 beurten tot 7 caramboles. Dus de eerste volle winst (12 punten) voor Wijhe was binnen.

Daarna speelden Herman Lankhorst en Herman Marsman tegen elkaar. Onze Herman kende een wat aarzelende start (3 caramboles in 6 beurten), maar stelde daarna met een series van 10 en van 7 weer orde op zaken. In zijn bekende degelijke stijl van biljarten maakte hij de partij in 23 beurten uit. Weer een volle winst dus, want Herman Marsman was op 8 caramboles blijven steken.

Iedere biljarten kent het gevoel. Je stoot prima, maar alles gaat net mis, net achterlangs of op de millimeter voor langs. Henk Meijerman had zo'n avond. In zijn partij tegen Henk Grolleman maakte hij de mooiste stoten, maar de meeste gingen net mis (merakels dichtbie heet dat in Herxen). Een mooie serie van 10 op het eind van de partij maakte de stand nog wat schappelijker, maar winst zat er niet meer in. Gelukkig kon de tegenstander zijn aantal ook niet halen waardoor Henk toch nog 7 punten meenam.

Daarna kwamen de partijen tussen Gerrit Roeke en Jaap Berends en Bobbie Veneman en Erik van Wijhe. Zowel Gerrit als Bobbie moesten 46 caramboles maken en dat deden ze snel en effectief, met mooi spel. Gerrit (maar drie streepjes) deed er 15 beurten over en Bobbie 19 beurten. Aangezien Jaap en Erik beide hun dag niet hadden (respectievelijk 11 en 25 caramboles) was dat weer twee keer de volle winst.

Touché. Dat hoorde Bobbie in zijn partij drie keer en dat is waarschijnlijk een record. Daarbij kwam dat twee van die touchees bijzonder waren. De eerste was normaal, gewoon de bal met de pomerance raken voordat je stoot. Maar die andere twee waren touchees zoals je ze niet vaak ziet. Bobbie stootte terwijl de stootbal nog draaide van het effect van de vorige stoot. En dat mag niet! En dat deed hij dus twee keer. De teller (Gerrit Roeke) was onverbiddeijk en keurde beide stoten af.

Na enig handmatig rekenwerk kwam Erik van Wijnen de uitslag brengen. Maar hij begon met te zeggen dat het een erg gezellige avond was geweest, waarbij ook best veel gelachen kon worden. Vatbaar voor herhaling dus. Toen hij met zijn toespraak de spanning voldoende had opgebouwd kwam eindelijk de uitslag.

Herxen 31, Wijhe 64.